

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

436. PLENARNO ZASEDANJE 30. IN 31. MAJA 2007

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/84/EGS o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače

COM(2006) 486 konč.

(2007/C 175/01)

Svet je 26. septembra 2006 sklenil, da v skladu s členom 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o zgoraj omenjenem dokumentu.

Strokovna skupina za ekonomsko in monetarno unijo ter ekonomsko in socialno kohezijo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 19. aprila 2007. Poročevalec je bil g. IOZIA.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 436. plenarnem zasedanju 30. in 31. maja 2007 (seja z dne 30. maja 2007) z 78 glasovi za, 10 glasovi proti in nobenim vzdržanim glasom.

1. Sklepi in priporočila

1.1 Odbor meni, da bi bilo avtomatično usklajevanje z inflacijsko stopnjo, ugotovljeno od leta 1992 naprej v EU-12, napačno, ker so medtem leta 1995 v EU vstopile še tri države, 1. maja 2004 deset in 1. januarja 2007 dve.

1.2 Odbor meni, da je za uresničitev zaželene uskladitve v okviru EU-27 treba razmisliti tudi o sprejetju najvišje trošarinske stopnje: to je namreč zagotovo ukrep, ki v perspektivi omogoča učinkovit boj proti tihotapstvu in goljufijam ter približanje stopenj obdavčitve, ob spodbujanju resničnega razvoja notranjega trga. Zaščito interesov potrošnikov – ki jih ne bi smeli imeti za tihotapce, če kupujejo alkoholne izdelke tam, kjer so cenejši – je treba uresničiti s postopnim usklajevanjem.

1.3 Odbor priporoča, naj se državam članicam izrecno prepove, da bi običajnemu sistemu trošarin in DDV dodajale druge oblike obdavčitve porabe, kar včasih – kot je ugotovilo Evropsko sodišče⁽¹⁾ – izvirno poimenujejo kot „davek Skupnosti“.

1.4 Odbor meni, da predlog ne vsebuje razlogov, ki bi upravičevali pravno podlago s sklicevanjem na člen 93 Pogodbe, ki Svet pooblašča, da soglasno sprejema predpise o usklajevanju nacionalnih zakonodaj na davčnem področju. Predlog namreč s tem, da državam članicam prepušča določanje svoje stopnje nad najnižjo, ne usklajuje ničesar.

1.5 Odbor meni, da Komisija s tem, da zmanjšuje pomen predloga, ravna napačno; tako je upravičila odsotnost presoje vplivov in posvetovanja z zainteresiranimi stranmi. Ob posvetovanju na Odboru so vsi udeleženci izrazili (svoje) nasprotovanje predlogu Komisije in zahtevali, naj Komisija v prihodnje izvede temeljito presojo vplivov.

1.6 Odbor želi, da se predlog umakne, od Komisije pa zahteva, da v prihodnje posodobi sklice na oznake kombinirane nomenklature, navedene v Direktivi 92/83, in revidira načine klasificiranja.

2. Predlog Komisije

2.1 *Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/84/EGS o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače določa najnižje trošarinske stopnje za alkohol in*

⁽¹⁾ C-437/1997 Evangelischer Krankenhausverein Wien (EKW).

različne kategorije alkoholnih pijač. V skladu s členom 8 direktive se od Komisije zahteva, da opravi redne preglede in pripravi poročilo ter, kadar je to ustrezno, predlog za spremembo.

2.2 Razprava, ki je sledila poročilu Komisije, predloženem 26. maja 2004 – v katerem je Komisija sama ugotovila, da je za zagotovitev pravnega delovanja notranjega trga v različnih državah in za preprečevanje goljufij ter tihotapstva kot posledic različnosti sistemov, ki obstajajo v državah članicah, potrebno večje približevanje najnižjih trošarin – je privedla do tega, da je Svet Komisijo pozval, naj „pripravi predlog v zvezi s prilagoditvijo najnižjih trošarinskih stopenj zaradi preprečitve padca realne vrednosti najnižjih stopenj v Skupnosti, ki bi omogočil prehodno obdobje in odstopanja za tiste države članice, ki bi lahko imele težave pri zvišanju svojih stopenj“. Svet je dodal še: „Komisija bi morala ustrezno upoštevati splošno politično občutljivost tega posebnega vprašanja“.

2.3 Zato Komisija predlaga, da se direktiva spremeni

- z zvišanjem najnižjih stopenj za alkohol, vmesne izdelke in pivo za 31 %, kar ustreza inflaciji od leta 1993 do 2005, z začetkom veljavnosti 1. januarja 2008,
- za tiste države članice, od katerih se zahteva, da svoje nacionalne stopnje zvišajo za več kakor 10 %, se predlaga prehodno obdobje enega leta, za tiste države članice, od katerih se zahteva, da svoje nacionalne stopnje zvišajo za več kakor 20 %, pa se predlaga prehodno obdobje dveh let,
- s podaljšanjem roka, ki ga predvideva člen 8 direktive za postopek pregleda, z dveh na štiri leta.

2.4 Glavni namen predloga je, kot zahteva Svet, ponovna vzpostavitev realne vrednosti davčnih stopenj iz leta 1992, t.j. to, kar po mnenju Komisije omogoča „zagotovitev delovanja notranjega trga“.

3. Ugotovitve

3.1 Zaradi odsotnosti presoje vplivov je Odbor ocenil, da bi bilo primerno, da se neposredno seznanj z mnenji združenj proizvajalcev, potrošnikov in sindikalnih organizacij. Med posvetovanjem so vsi udeleženci soglasno izrazili svoje začudenje nad predlogom direktive. Nekatere organizacije so menile tudi, da bi se s tem predlogom neenako obravnavanje alkoholnih pijač še povečalo, v očitno škodo tistim, ki so podvržene trošarinam. Po drugi strani pa proizvajalci pijač, ki niso podvržene trošarinam, zahtevajo, naj se sedanja ureditev – ki je bila sicer opredeljena v sporazumih o skupni kmetijski politiki – ne spremeni.

3.2 Udeleženci posvetovanja ⁽²⁾ so se strinjali tudi o tem, da je treba socialne in zdravstvene vidike sicer upoštevati, da pa ne smejo biti merilo za obdavčitev. Obenem so zahtevali kampanjo za „odgovorno porabo“, namenjeno omejevanju nevarnosti zlorab; Odbor se s tem strinja. Poudarili so tudi, da je evropska industrija v tej panogi vodilna v svetu in da v znatni meri prispeva k BDP Evropske unije ter – posredno in neposredno – k zaposlovanju.

3.3 Na prvi pogled se zdi predlog spremembe direktive rutinski poseg, preprosta prilagoditev numeričnih vrednosti inflaciji od leta 1993 do danes. Dejansko pa se predlog loteva skrajno zapletene in občutljive teme, ki kaže, kako daleč so nacionalne politike in interesi od tega, da bi prepustili mesto resnično visoki stopnji davčne konvergence Skupnosti. Odbor je večkrat izrazil podporo procesu davčne uskladitve in meni, da je ta proces nujen instrument za to, da bi potrošnike prepričali o koristih notranjega trga.

3.4 Na sejah (Sveta za gospodarstvo in finance) Ecofin 7. in 28. novembra 2006, namenjenih med drugim tudi obravnavi tega predloga, so se ponovno sprožile neskončne razprave med državami članicami, kar je v bistvu znova ustvarilo okvir, ki je leta 1992 določal ton Direktive; ta je uspela določiti samo najnižje davčne stopnje, brez vsakršne možnosti, da bi našli skupno pot uskladitve in približevanja trošarinskih stopenj.

3.5 Če pozorno proučimo davčne stopnje v posameznih državah članicah, ugotovimo, da so med njimi resnično velike razlike. V poročilu z dne 26. maja 2004 so bile objavljene stopnje za različne kategorije pijač v 25 državah članicah in dveh tedanjih državah kandidatkah, ki sta 1. januarja 2007 postali članici EU, torej Romuniji in Bolgariji ⁽³⁾. Razlike med najnižjimi in najvišjimi stopnjami so znašale 1.100 %!

3.6 Na primer: obdavčitev vina se je gibala od 0 do 273 EUR na hl, penecnega vina od 0 do 546 EUR na hl, piva 0,748 na Plato stopnjo ⁽⁴⁾, kar ustreza od 1,87 do 19,87 EUR na hl/vsebnost alkohola, za nepeneče in peneče vmesne izdelke od 45 do 497 EUR na hl, za čisti alkohol od 550 do 5.519 EUR na hl, kar za alkoholne pijače s 40° alkohola pomeni razpon od 220 do 2.210 EUR na hl.

⁽²⁾ Evropsko združenje proizvajalcev žganih pijač (CEPS), Združenje proizvajalcev jabolčnika in sadjevca (AICV), Evropski pivovarji (*The Brewers of Europe*), Evropski odbor vinarških podjetij (*Comité Européen des Entreprises Vins*).

⁽³⁾ Glej prilogo: *Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/84/EGS o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače in preglednice, ki jih je objavila Komisija v prilogi poročila z dne 26. maja 2004.*

⁽⁴⁾ Po spletni enciklopediji Wikipediji je *Plato stopnja* merska enota za merjenje gostote tekočin (neraztopljenih delcev tekočine). Lestvico Plato uporabljajo zaradi njene takojšnje uporabnosti predvsem v pivovarstvu. Gostota **tekočine**, merjena v stopnjah Plato, je opredeljena kot gostota, merjena v teži/odstotku teže tekočine **saharoze**, razredčene z **vodo**. Z drugimi besedami: liter **sladice piva** ustreza vsebini 12 stopenj Plato, kar pomeni, da gostota ekstrakta (ali sladkorjev, raztopljenih v sladici) ustreza litru tekočine, ki vsebuje 12 % utežnih odstotkov saharoze, pri specifični teži vode, zaokroženi na 1 kg/l, nadmorski višini 0 in pri sobni temperaturi. Omenjeni vzorec sladice vsebuje torej približno 120 gramov ekstrakta.

3.7 S prilagoditvijo vrednosti najnižjih stopenj, ki jo predlaga Komisija, bi se razlika med stopnjami v različnih državah zmanjšala s 1.100 % na 800 do 1.000 %. Trditev Komisije, da bi ta ukrep zagotavljal delovanje notranjega trga, se torej zdi zares drzna! Odbor predlaga, da bi bilo za učinkovito rešitev treba poleg najnižje uvesti tudi najvišjo stopnjo, ki je sredstvo, s katerim se je mogoče boriti proti tihotapstvu in goljufijam.

3.8 Enako neprepričljivo je tudi vztrajanje, da prilagoditev vrednosti najnižjih stopenj inflacijski stopnji ne bo povečala njihove realne vrednosti. Zaradi celovitejšega obveščanja bi morala Komisija predstaviti dinamičen model gibanja trošarin v državah članicah, vse od leta predložitve predloga za uskladitev, torej od bele knjige iz leta 1985. Otipljiv učinek je bil v tem, da se je – z nekaj izjemami – ob izteku prehodnega obdobja, predvidenega za nekatere države, realna vrednost trošarin v državah članicah povečala. Odbor negativno ocenjuje vse nacionalne prakse, ki trošarinam dodajajo druge oblike obdavčevanja, včasih kar s poimenovanjem „davek Skupnosti“.

3.9 Da se to res dogaja, je potrdila študija, ki jo je naročila Komisija sama⁽⁵⁾ in ki ugotavlja, da so z izjemo treh držav članic vse druge povečevale vrednost svojih trošarin vsako leto ali vsakih nekaj let.

3.10 V isti študiji, ki je upoštevala prožnost povpraševanja v razmerju do cen, so ugotovili, da bi v primeru prilagoditve najnižjih stopenj inflaciji

— to bistveno koristilo sektorju žganih pijač, predvsem v nordijskih državah, a tudi v Združenem kraljestvu in na Irskem,

— v primeru sorazmerno visoke prožnosti cen bi se poraba žganih pijač (z visoko vsebnostjo alkohola) povečala v primerjavi z domnevo križne prožnosti (razmerjem med povpraševanjem po neki vrsti izdelka in cenami drugih vrst izdelkov)⁽⁶⁾,

— v primeru visoke prožnosti cen bi verjetno največ izgubila pivo in vino: v nordijskih državah bi se precej zmanjšala poraba vina, v Nemčiji, Belgiji, Franciji in Luksemburgu pa poraba piva.

3.11 Zanimivo bi bilo primerjati to študijo, ki je bila omejena na EU-15, z učinki spreminjanja najnižjih davčnih stopenj v novem okviru EU-27.

⁽⁵⁾ Customs Associates Ltd, *Study on the competition between alcoholic drinks – Final report*; februar 2001.

⁽⁶⁾ Križna prožnost glede na ceno pokaže stopnjo konkurenčnosti med pijačami.

3.12 Odbor se vprašuje, ali naj ima Komisija pri temi, za katero je bilo izrecno ugotovljeno, da je skrajno občutljiva, še naprej zgolj vlogo knjigovodje, ali pa namesto tega morda ne bi bilo bolje, da – v nekaterih primerih tudi v dialogu z državami članicami – vloži predloge, ki bi dejansko ublažili močna izkrivljanja konkurence, povzročena z davčnim sistemom, ki ima tako velike razlike.

3.13 Drug element, ki ga Komisija pri oblikovanju svojega predloga za spremembo Direktive 92/84/EGS sploh ni upoštevala, je dejstvo, da razlike v dohodku na prebivalca leta 1992 v Evropski skupnosti 12 članic niso bile tolikšne, da bi bile dogovorjene davčne stopnje dejansko obremenjujoče. Če pa v EU-27, v kateri se ravni plač in pokojnin tako močno razlikujejo, še naprej govorimo o enakem ukrepu obdavčevanja za stare in nove članice, je to nepravilčen ukrep, ki prizadene izključno najnižje dohodke. Za delavce in upokojenca, katerih plače in pokojnine ne presegajo 100 do 150 EUR na mesec in ki so se že morali sprijazniti s 50 do 400-odstotnim povečanjem trošarin na alkoholne pijače, bi nadaljnje 31-odstotno povečanje zagotovo negativno vplivalo na porabo. Prav ob upoštevanju pristopa 12 novih držav k EU Odbor meni, da ni primerno uporabiti samodejnega prilagajanja inflacijske stopnje, ugotovljene v EU-15 od leta 1992 naprej.

3.14 Razen zelo redkih izjem je predlagani avtomatizem v nasprotju z vsemi protiinflacijskimi ukrepi, ki so jih uvedle države članice; te so obstoječe mehanizme samodejnega prilagajanja plač in pokojnin inflacijski stopnji že zdavnaj odpravile. Komisija ne razloži, zakaj naj bi ohranjali tak mehanizem samo za davke in trošarine!

3.15 Odbor nasprotno meni, da je sedanji sistem povsem neprimeren; po mnenju Odbora je prilagoditev inflacijski stopnji (EU 12, 25 ali morda 27 članic?) nepotrebno oster ukrep, predvsem za nižje dohodke, tako kot to velja za vse posredne obdavčitve, ki zanemarjajo dejanski dohodek davkoplačevalca.

3.16 Tako kot velja za vino v nekaterih državah članicah, je pri drugih evropskih narodih zmerno uživanje drugih alkoholnih pijač del njihove kulture in zgodovine. Na problem je zato treba tudi v podrobnostih gledati širše.

3.17 Odbor spoštuje odločitve držav, ki so uvedle strogo davčno politiko glede alkohola in tobaka, verjetno zaradi zlorab, predvsem med mlajšimi generacijami. Nekatero državo članico so razglasile, da morajo njihovi davčni ukrepi upoštevati javno zdravje, vendar pa te njihove svobodne odločitve ne morejo vplivati na odločitve in utemeljitve drugih držav članic.

3.18 Glede tega se je Odbor že opredelil v podrobnejšem mnenju (⁷), v katerem je poudaril: „Problem zlorabe je najbolje začeti reševati z vzgojo in programi za informiranje in usposabljanje, ki so v prvi vrsti namenjeni nezmernim uživalcem alkohola“.

3.19 Odbor meni, da predlog ne izpolnjuje zahtev člena 93 Pogodbe o ES, ki Svet pooblašča, da soglasno sprejema ukrepe za usklajevanje zakonodaje posameznih držav na davčnem področju, če je to usklajevanje potrebno za vzpostavitev ali izboljšanje delovanja notranjega trga v rokih, ki jih določa člen 14. Povečanje najnižjih trošarin namreč ne prispeva k usklajevanju, temveč določa samo najnižjo osnovo, ki jo vsaka država članica lahko poveča brez omejitve. Od sprejetja Direktive 92/84/EGS do danes so se dejanske razlike med davčnimi stopnjami še bolj povečale, kar dokazuje, da uskladitve s pomočjo te direktive ni bilo mogoče doseči.

4. Boj proti goljufijam in tihotapstvu

4.1 Eden od negativnih vidikov, ki jih povzročajo velike razlike v obdavčevanju so – poleg tega, da te razlike ovirajo dobro delovanje notranjega trga – močne težnje k utaji trošarin, bodisi delni, s plačevanjem trošarin v drugi državi članici namesto v državi končne porabe, ali popolni, z uvozom iz tretjih držav ali s preusmerjanjem blaga, ki potuje v režimu odložene davčne obveznosti.

4.2 Razvoj spletnega trgovanja odpira novo možno področje davčnih goljufij, ker prodaje na daljavo ni mogoče nadzorovati in ker ni usklajenih ukrepov za boj proti goljufijam pri trošarinah na alkohol, kar je posledica dejstva, da po mnenju nekaterih držav članic te goljufije niso problem, in ker gre pri tem pojavu skoraj izključno za območja z višjo obdavčitvijo.

4.3 S širitvijo so zunanje meje EU dosegle države, kjer so ravni obdavčitve mnogo nižje od povprečnih ravni v EU, in možnosti za goljufije so se eksponentialno povečale. V nekaterih državah, ki danes mejijo na EU, je korupcija zelo visoka in vključuje tudi carinske organe. Ukrepe za zatiranje tihotapstva bo treba še bolj okrepiti, in če bi do povečanja trošarin prišlo tako, kot je predlagano, bodo deleži dobička za mednarodne tihotapce še pomembnejši.

4.4 EU se že od leta 1992 ukvarja s problemom boja proti goljufijam pri izdelkih, za katere velja sistem trošarin. Izdala je Direktivo Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov. Ker je bil uspeh skromen, so to direktivo leta 2004 spremenili z Direktivo Sveta 2004/106/ES z dne 16. novembra 2004, ki je spremenila tudi Direktivo 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, nekaterih

trošarin in obdavčevanja zavarovalnih premij.

4.5 V zvezi s tem je Odbor v enem svojih mnenj (⁸) menil, da je jasno, da je treba za učinkovit boj proti goljufijam „posodobiti, okrepiti in poenostaviti instrument za upravno sodelovanje in izmenjavo informacij o trošarinah med državami članicami ter ga napraviti učinkovitejšega.“

4.6 V tem mnenju je bilo tudi opozorjeno, da „koristi, ki bi jih prineslo učinkovitejše delovanje enotnega trga in v danem primeru postopkov, primernih za odkrivanje goljufij in davčnih utaj ter za boj proti njim, omejuje želja po varovanju nacionalnih interesov.“ In: „Ni namreč dvoma, da so številni načini goljufij neposredno povezani z – včasih precejšnjimi – razlikami med uporabljenimi trošarinskimi stopnjami v različnih državah članicah.“

„EESO ob tej priložnosti opozarja na omejitve, povezane z načelom soglasja, ki zdaj velja za večino odločitev Skupnosti v zvezi z davčno zakonodajo, in poudarja potrebo, da je treba to načelo preseči v prid načelu večine (četudi kvalificirane), ko gre za davke, ki vplivajo na delovanje notranjega trga ali povzročajo izkrivljanje konkurence.“

4.7 Odbor je že večkrat izrazil in poudaril naslednje pristope, ki so po njegovem temeljnega pomena:

- okrepiti upravno sodelovanje, stalni dialog med davčnimi upravami, vzajemno pomoč, stalno in skupno usposabljanje osebja, vključenega v boj proti goljufijam, in povezati policijske in davčne organe v mrežo na združljivih platformah ter uporabljati skupne baze podatkov,
- spodbujati procese davčnega usklajevanja, tako na področju neposrednega obdavčevanja kot na bolj zapletenem trošarinskem področju,
- sprožiti proces presejanja soglasja pri nekaterih davčnih temah, začevši s tistimi, ki jih je lažje uresničiti,
- preseči model obdavčitve na podlagi DDV, ki olajšuje goljufanje,
- ne povečevati davčnega pritiska.

4.8 Na Švedskem, na primer, so – samo kar zadeva pivo – leta 2004 potniki ali tihotapci uvozili približno 164 milijonov litrov, kar je toliko, kolikor prodajo trgovine državnega monopola (Systembolaget): 173 milijonov litrov, in kar za švedski državni proračun pomeni izgubo približno 190 milijonov EUR (dohodki od trošarin in DDV). Ti nakupi so se po letu 2002, ko je prenehal veljati posebni režim omejitev nakupov v tujini,

(⁷) UL C 69, 21.3.2006 (poročevalec: g. Wilkinson).

(⁸) UL C 112, 30.4.2004, str. 64 (poročevalec: g. Pezzini).

povečali za 40 %. Ocenjujejo, da se je v zadnjih dveh letih obseg tihotapljenja podvojil. Na Danskem ocenjujejo, da potniki v Nemčiji kupijo 95 milijonov litrov piva, kar pomeni, da se približno 30 % piva, ki ga popijejo na Danskem, izmakne danskim davkom. Na Finskem so leta 2005 potniki uvozili več kot 42 milijonov litrov, kar je 10 % celotne porabe in kar je povzročilo izpad davčnih dohodkov v znesku več kot 50 milijonov EUR. V Avstrijo so potniki iz Nemčije in Češke republike uvozili 30 milijonov litrov, v Združeno kraljestvo pa so potniki uvozili 100 milijonov litrov piva, k čemur je treba prišteti še veliko količino, ki je bila pretihotapljena ⁽⁹⁾.

5. Struktura trošarin na alkoholne pijače

5.1 V poročilu iz leta 2004 je Komisija opozorila na probleme, ki so bili ugotovljeni v okviru izvajanja Direktive 92/84/EGS, in poudarila predvsem tri:

- **možnost, ki državam članicam omogoča različno obdavčevanje penečih in nepenečih alkoholnih pijač,**
- **potrebo po posodobitvi sklicevanj na oznake kombinirane nomenklature (oznake KN), navedene v Direktivi 92/83/EGS** za določitev kategorij alkoholnih pijač za davčne namene, da bi upoštevali morebitne spremembe teh oznak od leta 1992 do danes,
- **dejstvo, da je razvrstitev alkoholnih pijač v kategorije, ki jih določa Direktiva 92/83/EGS,** povzročila razlike v razvrstitvah in posledično različno obdavčitev istega izdelka v različnih državah članicah.

5.2 Glede prve točke Komisija utemeljuje predlog, da odpravi možnost različne obravnave penečega in nepenečega vina, ker

razlogi za takšno možnost ne obstajajo več in peneča vina ne bi smela več veljati za luksuzne izdelke (kar veliko prej velja za nekatera nepeneča vina).

5.3 Glede druge točke je v členu 26 Direktive 92/83/EGS (glede strukture trošarin) predvideno, da se navedene oznake KN nanašajo na oznake, veljavne na dan sprejetja direktive (19. oktobra 1992). Komisija predlaga, naj se namesto tega nanašajo na čim novejšo oznako KN in naj se sklepi o spremembi v prihodnje uporabljajo v skladu s členom 24 Direktive 92/12/EGS (z vključitvijo odbora za trošarine, kot je bilo že dogovorjeno glede energetskih izdelkov).

5.4 Glede tretje točke Komisija predlaga, naj bo razvrstitev alkoholnih pijač z namenom obdavčitve s trošarinami manj odvisna od razvrstitve KN. S tem bi omilili problem, na katerega so opozorili številni gospodarski akterji zaradi presplošno oblikovanega besedila direktive, v katerem ni jasno določeno, v kolikšni meri je dovoljeno žganje dodajati „drugim fermentiranim pijačam“.

5.5 Odbor meni, da so spremembe, ki jih zahtevajo gospodarski akterji v smislu večje poenostavitve in varstva konkurence, utemeljene in koherentne. Odbor se glede tega strinja s predlogi, ki jih je pred časom oblikovala Komisija, in se vprašuje, zakaj te spremembe niso bile upoštewane in zakaj Direktiva 92/83/EGS ni bila v tem smislu spremenjena.

5.6 Odbor želi, da se predlog direktive umakne in obenem priporoča, da se sprejmejo spremembe Direktive 92/83/EGS, ki jih predlaga Komisija.

V Bruslju, 30. maja 2007.

Predsednik

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁹⁾ Oxford economics *The consequences of the proposed Increase in the minimum excise duty rates for beer*; februar 2007.

DODATEK

k Mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

V razpravi so bili zavrženi naslednji amandmaji, ki pa so dobili najmanj četrtno glasov:

Točka 4.6

Črta se drugi odstavek:

„V tem mnenju je bilo tudi opozorjeno, da koristi, ki bi jih prineslo učinkovitejše delovanje enotnega trga in v danem primeru postopkov, primernih za odkrivanje goljufij in davčnih utaj ter za boj proti njim, omejuje želja po varovanju nacionalnih interesov. In: Ni namreč dvoma, da so številni načini goljufij neposredno povezani z – včasih precejšnjimi – razlikami med uporabljenimi trošarinskimi stopnjami v različnih državah članicah.“

~~„ESO ob tej priložnosti opozarja na omejitve, povezane z načelom soglasja, ki zdaj velja za večino odločitev Skupnosti v zvezi z davčno zakonodajo, in poudarja potrebo, da je treba to načelo preseči v prid načelu večine (četudi kvalificirane), ko gre za davke, ki vplivajo na delovanje notranjega trga ali povzročajo izkrivljanje konkurence.“~~

Obrazložitev

Postopek sprejemanja odločitev je zelo pomembna politična tema, o kateri bo treba v prihodnji pogodbi doseči soglasje. Po uvedbi enotne valute in s tem nezmožnosti oblikovanja monetarnih politik v skladu z gospodarskim položajem vsake posamezne države članice je fiskalna politika edini instrument, ki ga imajo države članice za vodenje svoje gospodarske politike. Dokler ne bo dosežena večja gospodarska in socialna kohezija, se ne sme predlagati, da bi večina (četudi kvalificirana), določala merila za vse države članice.

Poleg tega bi pomenila opustitev načela soglasja za nekatere države, ki lahko na ta način še naprej vzdržujejo svoje ključne gospodarske sektorje (kot je npr. proizvodnja vina ali piva v nekaterih državah), da morajo sprejeti drugačen sistem sprejemanja odločitev, s čimer ne bi več mogle blokirati določenih politik, ki škodijo njihovim nacionalnim interesom, kar zdaj lahko.

Izid glasovanja:

Glasovi za: 21

Glasovi proti: 54

Vzdržani glasovi: 4

Točka 4.7

Doda se:

Odbor je že večkrat izrazil in poudaril naslednje pristope, ki so po njegovem temeljnega pomena:

- okrepiti upravno sodelovanje, stalni dialog med davčnimi upravami, vzajemno pomoč, stalno in skupno usposabljanje osebja, vključenega v boj proti goljufijam, in povezati policijske in davčne organe v mrežo na združljivih platformah ter uporabljati skupne baze podatkov,
- potrošnikom olajšati možnost, da izkoristijo svoje pravice pri kupovanju vseh izdelkov na daljavo na notranjem trgu;
- spodbujati procese davčnega usklajevanja, tako na področju neposrednega obdavčevanja kot na bolj zapletenem trošarinskem področju,
- sprožiti proces preseganja soglasja pri nekaterih davčnih temah, začeni s tistimi, ki jih je lažje uresničiti, v okviru usklajene evropske davčne politike,
- preseči model obdavčitve na podlagi DDV, ki olajšuje goljufanje,
- ne povečevati davčnega pritiska.

Obrazložitev

Obrazložitev 1: Vsaj s formalnega vidika bi bilo treba razlikovati med konceptom najvišje stopnje in koncepti usklajevanja, približevanja trošarinskih stopenj in postopnega usklajevanja. Čeprav bi z uvedbo najvišje stopnje med drugim znižali sedanje razlike med posameznimi stopnjami (kakor je razloženo v točkah 3.5, 3.6 in 3.7), kar bi privedlo do večje dejanske usklajenosti, bi sedanje besedilo lahko bilo zavajajoče v smislu, da je najvišja stopnja enaka stvarni stopnji. Z amandmajem bi to zmedo preprečili.

Sedanji problem je v resnici povezan z visokimi stopnjami, ki jih imajo nekatere države (Irska, Združeno kraljestvo, Finska in Švedska), kar povzroča ogromne razlike v primerjavi z njihovimi sosednjimi državami.

Poleg tega bi bilo treba namesto alkoholnih izdelkov govoriti o „pijačah, ki vsebujejo alkohol“. Nekatere alkoholne izdelke lahko najdemo v lekarnah, kar pa nima nič opraviti s pijačami, o katerih je govor v tej točki.

Učinkovit način za razvoj notranjega trga in boj proti goljufijam je ravno omogočanje državljanom Unije, da imajo pravico do kupovanja teh izdelkov na daljavo, tako kot druge prehranske izdelke. S tem bi omogočili vzpostavitev zakonitih dobavnih poti, ki jih lahko nadzorujejo carinski organi in sanitarna inšpekcija, s čimer bi se potrošniki s temi proizvodi bolje seznanili. S tem bi omogočili tudi v Pogodbi zahtevan prost pretok blaga, ki se ne nanaša samo na poklicno trgovino, temveč tudi na transakcije, ki potekajo med posamezniki. Prost pretok pomeni, da lahko potrošniki, ki živijo v eni državi članici, kupujejo blago v drugih državah članicah v skladu s skupnimi minimalnimi standardi, ki urejajo prodajo in nakup potrošniških dobrin.

Odbor je pred kratkim dejal, da mora biti spodbujanje koristi notranjega trga med potrošniki prednostna naloga, da bi pospešili njegovo dokončanje (mnenje EESO o pregledu notranjega trga, UL C 93 z dne 27.4.2007 (mnenje INT/332)).

Obrazložitev 2: Pojasnitev je potrebna, kajti kot kaže naslednja točka, je model obdavčitve na podlagi DDV zaradi napak v zakonodaji in njenem izvajanju na evropski in nacionalni ravni prinesel veliko precedenčnih zakonov. Če naj v mnenju omenjeni proces začne delovati, potem je potrebno zagotoviti uskladitev.

Izid glasovanja:

Glasovi za: 20

Glasovi proti: 55

Vzdržani glasovi: 4
